

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബരയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ

പ്രധാന അനിൽകുമാറിന്റെ സത്യം

സായി വിജ്ഞാനപുരാതനക്കൾ (Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 38C

പ്രാണി സന്ദേശം എയർ പോബ്കാസ്റ്റ് നവംബർ 14, 2022

അരുതേ ഭത്താക്രമങ്ങൾ

ଓঠ শ্ৰী সায়িরাৰ.

പ്രശാന്തി സദേശം, സായി വിവേകമുത്തുകളിലേക്ക് സാഗത്തം!

ஏரிக்கை ஶிவராட்டி வேலையில், பெரும் ஸ்ரீவாஸ் ஸ்ரீவாஸ் உறட்சிக்கு போயிரிக்கூக்காயாயிருந்து. அவிடெனின் ஸ்ரீஷுபதிக் திரிகை வருடம் வசிக்க, அவிடுங் கரு ஸ்ரீலத்து காருகரி நிற்குதிச்சிக்கு, கூராசூரேந் விஶ்வமிகாமென் கேதரோடு வித்யார்த்தபிக்கோடு பரியுக்கண் ஸ்ரீயி. ஓரோருத்தரும் ஸ்ரீமியுந் பூர்ணம் ஹருந்து.

അവിടുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ നേരക്ക് തിരിഞ്ഞിട്ട് തിരക്കി, “നിനക്ക് ഇപ്പോഴും എന്ന

കുറിച്ച് സംശയങ്ങളുണ്ട്,
അങ്ങനെന്നയല്ലോ? ശരി! നിനക്കൊരു
പോളരോയ്യൽ കൂമരയുണ്ടല്ലോ. ഒരു
ഹോട്ടോയെടുക്കു, സത്യം അപ്പോൾ
മനസ്സിലാവും!”

സ്വാമി ഫോട്ടോഗ്രാഫികായി പോസ്
ചെയ്തു. അതും അടുത്തേക്ക് വരരു
തെന്നും ഭഗവാനെ തൊടാൻ ശ്രമിക്കരു
തെന്നും അവിടുന്ന് ശക്തമായി
താക്കിത് ചെയ്തിരുന്നു. അവിടുന്ന്

സ്വന്തം അക്കി ചെറുതായി മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തി, വലതുകാലിലെ പെരുവിരൽ നിലത്തു

നി, ആ വിദ്യാർത്ഥിയോട് അവിടുതെ ഫോട്ടോ എടുക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു. ഒരു പോള രോയ്യൽ ക്യാമറയിൽ തൽക്കഷണം തനെ ഫോട്ടോഗ്രാഫ് കിട്ടും. അതുകൊണ്ട്, എല്ലാ

വർക്കും അതു
കാണാൻ വളരെ
ആകാംക്ഷയുണ്ടായി
രുന്നു. അതു കണ്ട
പ്രോശ്, ഓരോരു
തതർക്കും അതിശയ
മായി, എന്തുകൊണ്ട്
നാൽ സ്വാമിയുടെ
സ്ഥാനത്ത്, ദത്താ
ദ്രേയദഗ്വാൻ
ചിത്രമാണ് കണ്ടത്,
മുന്ന് ശിരസ്സുകളും
ആർ കൈകളുമായി,
മുന്ന് ശിരസ്സുകളും

സ്വാമിയുടെതായിരുന്നു! കൈകളിൽ ആയുധങ്ങളും കമൺഡലുവും ജപമാലയും ഉണ്ടായിരുന്നു. പഞ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരു പശ്ച നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കാൽച്ചുവടിൽ, നാല് നായ്ക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നു, അവ നാല് വേദങ്ങളെ പ്രതിനിധികരിക്കുന്നു. സ്വാമിയുടെ വലതുകാലിലെ പെരുവിരൽ നിലത്തുനിയിരുന്നു, മങ്ഗിയ പിങ്ക് നിറത്തിലും നീലലോഹിതവർണ്ണത്തിലുമുള്ള ഉള്ള പുക്കൾ ചുറ്റിനും ചിതറിക്കിടന്നു! ഒരോറു വാക്കുപോലും ഉരിയാടാതെ, സ്വാമി സൃഷ്ടിയുടെ, സ്ഥിതിയുടെ, ലയത്തിന്റെ, മുന്ന് ഭാവങ്ങളും വെളിപ്പെട്ടുത്തി- സൃഷ്ടി, സ്ഥിതി, ലയം, ഇവ മുന്നും അവിടുന്നിൽ കുടികൊള്ളുന്നു, ഈ പ്രപ്രയോത്തെ സൃഷ്ടിച്ച്, പരിപാലിച്ച്, സംഹരിക്കുന്ന അതെ ഇഷ്ടപരമാനാണ് അവിടുന്ന!

ഫോട്ടോ എടുത്തപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് താൻ ആരെയും അടുത്തേക്ക് ചെല്ലാൻ അനുവദിക്കാതിരുന്നത് എന്നതും സ്വാമി വിശദീകരിക്കുകയുണ്ടായി. വളരെ ശക്തിയുള്ളതും തീക്ഷ്ണവുമായ തേജാകിരണങ്ങൾ ശേഖാൻ ശരീരത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അത് മറ്റാർക്കും തനെ താങ്ങാനാവുമായിരുന്നില്ല എന്നും അവിടുന്ന വിശദമാക്കി. പോയ കാലത്തും ഇത്തരം നിരവധി സംഭവങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

മഹാരാഷ്ട്രയിലെ ബൈഹിക്കേതന്യ ശോംദവലേക്കർ മഹാരാജിന്റെ ഒരു വലിയ ശിഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ഫിലോസഫി പ്രഫസറായിരുന്നു. ദരിക്കൽ, ഒരു ദർശന

തതിൽ ഗോംദവലേകൾ മഹാരാജ്ഞ് തന്റെ ശിഷ്യനോട് പറഞ്ഞു, “ശ്രീ ഗുരു ദത്താദ്രേതയൻ പുട്ടപർത്തിയിൽ അവതരിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ തീർച്ചയായും അവിടെ പോവണം എന്നാണ് എന്തെന്നു ആഗ്രഹം!”

ഗോംദവലേകൾ മഹാരാജ്ഞ് (19-ാം നൂറ്റാണ്ട്)

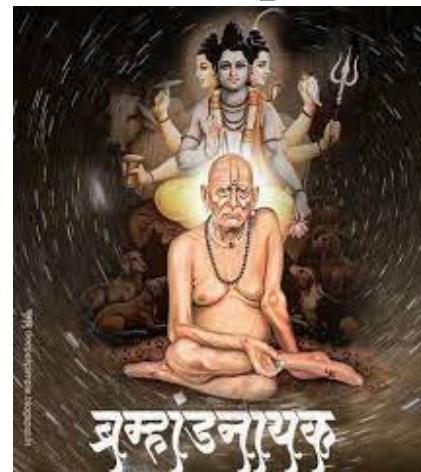
തന്റെ ഗുരുവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം, ആ പ്രഹസൻ പുട്ട പർത്തിക്ക് പോയി. സ്വാമി അദ്ദേഹത്തെ ഇൻ്റർവ്വ്‍യൂവിനായി വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇൻ്റർവ്വ്‍യൂ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ സ്വാമി പറഞ്ഞു, “പാദനമസ്കാരം എടുക്കു! നീ ദത്താദ്രേത സന്നിധിയിലാണ്!” ഇതു കേട്ടിട്ട് പ്രഹസൻ ആനന്ദമനനായി.

മറ്റാരു സംഭവം ഇതാ. റിസ്ബഡ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു കുടുംബം ബാംഗ്ലാറിൽ താമസിച്ചിരുന്നു- റിസ്ബഡ്. ആ കുടുംബം മുഴുവനും സ്വാമിയുടെ ഭക്തരായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ,

അ കുടുംബത്തിലെ ഒരു കുട്ടി സ്വാമിയുടെ ദർശനത്തിനായി ഇരങ്ങുകയായിരുന്നു, അവൻ്റെ അമ്മ, മിസിസ് റിസ്ബഡ്, അവനെ തടങ്ങു. അവർ ധൂതിയിൽ വീട്ടിലെ പുജാ മുറിയിലേക്ക് പോയിട്ട് ശ്രീ ദത്താദ്രേതയൻ ഒരു കൊച്ചു വിഗ്രഹം എടുത്തുകൊണ്ടു വന്നു. സ്വാമിയുടെ ആശീർവ്വാദം വാങ്ങി തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതിനായി അവർ ആ വിഗ്രഹം മകനെ ഏൽപ്പിച്ചു.

അ കുട്ടി പുട്ടപർത്തിയിലെത്തി. സ്വാമി അവനെ ഇൻ്റർവ്വ്‍യൂവിനായി വിളിച്ചപ്പോൾ, അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു ആദ്യത്തെ ചോദ്യം ഇതായിരുന്നു, “നിന്റെ അമ്മ തനയച്ച വിഗ്രഹം എവിടെ? അത് പുറത്തെടുക്കാൻ!” പയ്യൻ അവൻ്റെ ബാഗിൽനിന്ന് വിഗ്രഹം പുറത്തെടുത്ത് അത് സ്വാമിക്ക് നൽകി. ബാബു അത് അവിടുത്തെ കരങ്ങളിൽ എടുത്തു, അതിനെ ആശീർവാദിച്ചു, എന്നിട്ട് ആ കുട്ടിക്ക് തിരിച്ചു നൽകി.

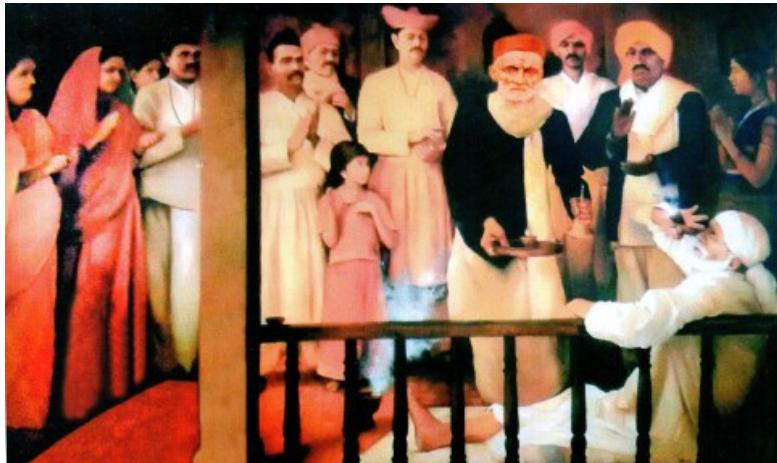
ശ്രീ ദത്താദ്രേതയൻ ഒരു പുർണ്ണാവതാരമായ അക്കദംബരാട്യിലെ ശ്രീ സ്വാമി സമർത്ഥ മഹാരാജ്ഞ്, സമാധി സമയത്ത് അവിടുത്തെ എല്ലാ ശിഷ്യരോടും

സമർത്ഥ മഹാരാജ്ഞ് (19-ാം നൂറ്റാണ്ട്)

പറഞ്ഞിരുന്നു, “ഷിർദ്ദിഖിലേക്ക് പോവുക! എന്തെ സഹോദരൻ അവിടെ വനിക്കുന്നു!”

ഇതിന്റെ അർത്ഥം, ദത്താദ്രോഹയന്റെ പുർണ്ണവത്താരം സായിയുടെ രൂപത്തിൽ ഷിർദ്ദിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ്ടോ!

ഷിർദ്ദി സായി ആരതിയിൽ,
രചയിതാവായ ശ്രീ മാധവറാവു
അഡ്കർ സായിയെ വർണ്ണിക്കു
ന്നു, “നിരാകാര
ബൈഹത്തിൽനിന്ന്, അവിടുന്ന്
ങ്ങു രൂപമെടുത്തു, ഈ കലിയു
ഗത്തിൽ ഭൂമിയിൽ, ശ്രീ ദത്താ
ദ്രോഹരൂപത്തിൽ അവതരിച്ചു!”

ശ്രീ മാധവറാവു അഡ്കർ ഷിർദ്ദി സായിക്ക് ആരതിയെടുക്കുന്നു
നാം അങ്ങേയറ്റം ഭാഗ്യം ചെയ്തവരാണ്, സായിയുടെ രണ്ടാം അവതാരത്തിന്റെ ഭർഷനം
സിഖിച്ചതിന്! ഗവാൻ ശ്രീ സത്യ സായി ബാബു അജത്ത
യിൽനിന്ന്, ദുരിതങ്ങളിൽനിന്ന്, മൃത്യുവിൽനിന്ന്, മോചനം
തരുന്നു,

ഗവാൻ ബാബു പറയുന്നു, ജനനമരണചക്രത്തിൽനിന്ന്
മോചനം തേടുന്നതിനായി മനുഷ്യജനം വളരെ സവിശേഷ
മായ ഒരു അവസരമാണ്. മറ്റാരു തലത്തിലും ഈ അവസരം
നിലനിൽക്കുന്നില്ല. ഈ വളരെ വിരളവും സമ്മാനിതവുമാണ്,
ഭൂമിയിലെ ജീവിതത്തിനു മാത്രം പരിമിതപ്പെട്ടതാണ്. ഓരോ
ജീവിയും മനുഷ്യജനത്തിനായി കൊതിക്കുന്നു,

ശ്രീ മാധവറാവു അഡ്കർ^{എറുവും ഇടത്ത്}

എന്തുകൊണ്ടോരു മനുഷ്യരൂപത്തിലും മാത്രമേ ഒരുവന് ഈശ്വരസാക്ഷാത്കാരം
ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

ശരീരം ഈശ്വരനെ സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉപകരണമാണ് എന്നും ഗവാൻ
ബാബു അരുളുന്നു. ഈ നേടുന്നതിനായി, ഒരുവൻ ശരീരത്തോടുള്ള മമത(body
attachment) ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. മുക്കി നേടുന്നതിന്, ഒരുവൻ സ്വന്തം മനസ്സ്
ഈശ്വരന് അടിയറവ് വയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഈശ്വരൻ മനസ്സിന്റെ നിയന്ത്രണം ഏറ്റുടക്കു

നോൾ, എല്ലാ ആരകളും അവസാനിക്കുന്നു, ഒരിക്കൽ അത് സംഭവിച്ചാൽ, മനസ്സ് ലയി ശ്രില്ലാതായി മനുഷ്യൻ മുക്തി പ്രാപിക്കുന്നു! ഈ അവസ്ഥയെ മനോലയം അമ്വാ മനോനാശനം എന്നു പറയുന്നു, ഇതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സ് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട് അതിന്റെ നേർ സ്വത്വമായി ഒന്നാവുന്നു എന്നാണ്.

ഈ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നതിനായി, സാമി നമുക്ക് ഗൗതമ ബൃഹദൈന്യം തരുന്നു. അവിടുന്ന് പറയുന്നു, “ബൃഹദൈന്യം വളരെ ആഴത്തിൽ ധ്യാനിക്കുകയുണ്ടായി, ആരത്മസാക്ഷാത്കാരപ്രകീയയുടെ പുരോഗതിക്ക് തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നത് പരമമായി മന

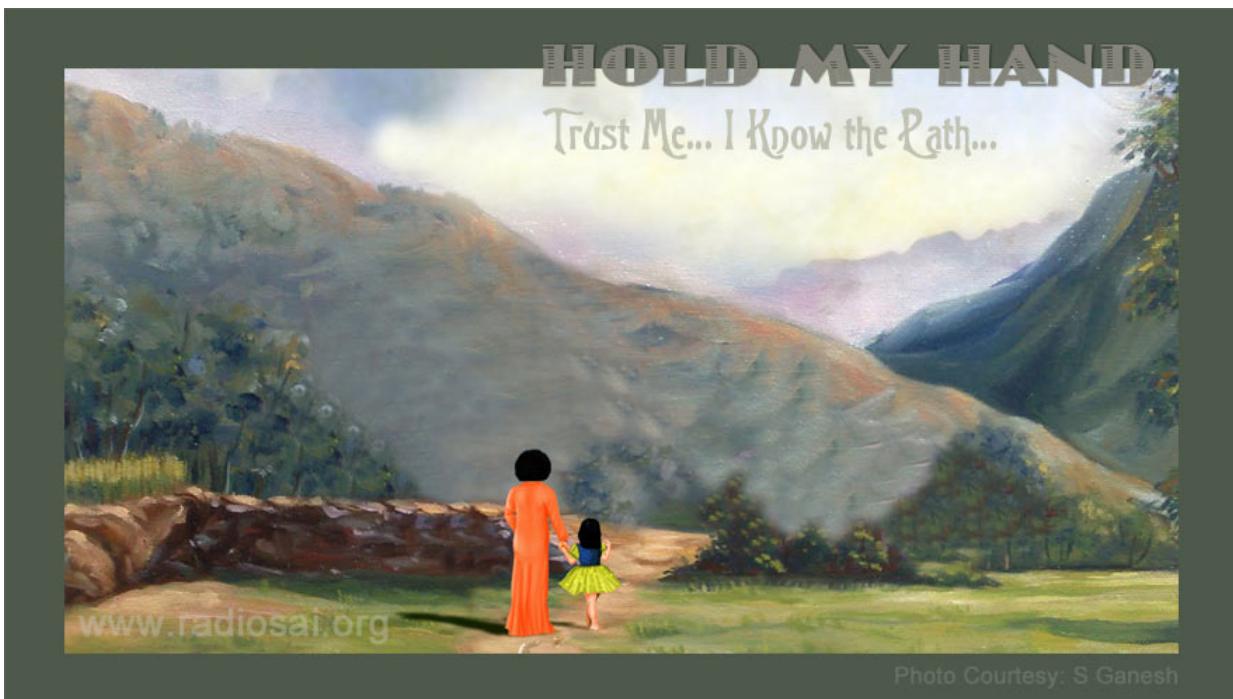
ചന്ദ്രികയിൽ ധ്യാനിക്കുന്ന ബൃഹദൈന്യം

സ്ഥാനം എന്ന് അവിടുന്ന് തിരിച്ചിരിഞ്ഞു. ഇതിനുശേഷം അവിടുന്ന് അമനസ്കനായി, ഇതി നർത്ഥം അവിടുന്ന് മനസ്സിൽനിന്ന് എല്ലാ തടസ്സങ്ങളും നീക്കം ചെയ്ത് നിർവ്വാണം-ആരത്മ സാക്ഷാത്കാരം-പ്രാപിച്ചു എന്നാണ്!”

ദഗ്വാൻ ബാബയുടെ കൃപയാൽ ഒരു കൊച്ചു പെൺകുട്ടി മുക്തി പ്രാപിച്ച റൂദയ സ്വപ്നശിയായ കമ ഇതാ. നിരവധി വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, സാമി കുറച്ച് ഭക്തർക്കൊപ്പം ചിത്രാവതീ തീരത്തേക്ക് പുറപ്പെടുകയായിരുന്നു. ആറുവയസ്സുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി

അവിടെ വന്നിരുന്നു. സ്വാമി നശപാദനായാണ് നടക്കുന്നത് എന്ന് അവർ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ ഒരു ജോടി ചെറിപ്പ് കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. അവർ സ്വാമിയുടെ അടുത്ത ചെന്നിട്ട് ആ ചെറിപ്പ് ധരിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. ആ കൊച്ചു പെൺകുട്ടിയുടെ ഇള പ്രവൃത്തി ഭഗവാനെ വളരെയധികം ആനന്ദിപ്പിച്ചു!

അവിടുന്ന് അവളെ അരിക്കത്തു വിളിച്ചിട്ട് അവളോട് പറഞ്ഞു, “നിനക്ക് എന്തു വേണമെ കിലും ചോദിച്ചുകൊള്ളുക!” അവളുടെ ആവശ്യം കേടിട്ട് എല്ലാവരും സ്തമ്പ്യരായി, എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാൽ അവർ പറഞ്ഞു, “സ്വാമി! എനിക്ക് അവിടുത്തെ ദിവ്യ പാദപത്മങ്ങളിൽ ലയിച്ചു ചേരണം!”

മറ്റെന്തകിലും ആവശ്യപ്പെടാനായി അവളോട് പറഞ്ഞെന്തകിലും, അവർ ഈതെ ആവശ്യത്തിൽത്തന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. അവസാനം, അവളുടെ ആശ നിറവേറപ്പെട്ടു! വെറും രണ്ട് ദിവസം അവർ പനി പിടിച്ച് കിടപ്പായി, അവളുടെ ആത്മാവ് സ്വാമിയിൽ ലയിച്ചു ചേരുകയുണ്ടായി! കരുണാമയനായ സ്വാമി അവളുടെ ആശ നിറവേറിക്കൊടുത്തു, മുക്തി നൽകപ്പെട്ടു!

കേരളത്തിലെ ശക്രനാരാധനാർ ദന്തികളുടെ ഒരു കമ പറയാം. ഇരുവർക്കും സ്വാമി യോർ അഗാധമായ ഭക്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ബാബു 1959 മുതൽ 60 വരെ കേരളം സന്ദർശിച്ച

പ്ലോൾ, അവിടുന്ന് അവരുടെ ഭക്തിയിൽ സംഖ്യിക്കായി പറഞ്ഞു, “മിസിസ് ശക്രനാരായണൻ, നിങ്ങളുടെ ഭക്തി മഹത്തരമാണ്!”

1991-ൽ പെട്ടെന്ന് അവർ ദേഹവിയോഗം ചെയ്തു. അവരുടെ ഡ്രോക്കറായ മകൾ അമ്മയുടെ മരണത്തിൽ വിലപിച്ചു, അവളുടെ മനസ്സിൽ ഒരോറു ചോദ്യമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്, “അമ്മ ഏങ്ങോടാണ് പോയത്? അവർക്ക് എങ്ങനെന്നുണ്ട്?”

പെട്ടെന്ന് അവളുടെ അമ്മയുടെ പുജാമുറിയിലെ ഫോട്ടോകളിൽനിന്ന് വിഭൂതിയും അമ്മയും പ്രവർദ്ദിക്കാൻ തുടങ്ങി. “വിഷമിക്കേണ്ട! നിന്റെ അമ്മ ഇപ്ലോൾ എനിക്കൊപ്പുമുണ്ട്! അവളുടെ ജീവിതം സഹായിക്കുന്നു!” എന്ന് സ്വാമി മറുപടി നൽകിയതു പോലെ.

ഭഗവാൻ അവിടുത്തെ ഭക്തരെ അരിക്കേതെക്ക് ആകർഷിക്കുമ്പോൾ, അവിടുന്ന് അവരുടെ ഭാർബല്യങ്ങളും വീഴ്ചകളും നീക്കം ചെയ്യുന്നു. സ്വന്തം കടമകൾ ശരിയായ രീതിയിൽ നിവേദ്യുന്നതിന് ഭക്തരെ ഇത് സഹായിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വീഴ്ചകൾ ഭഗവാൻ ബാബു യിൽനിന്നും ഒളിക്കാനാവുമോ? അസാധ്യം! ബാല്യം മുതൽക്കേ, ഓരോരുത്തരും ദൃശ്യീല അള്ളിൽനിന്ന് ഷണ്ഠിക്കുന്നതിൽക്കണം എന്നതിൽ അവിടുന്ന് കർക്കശബ്ദഭിക്കാരനായിരുന്നു. ഈ കാര്യം എടുത്തു കാണിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം ഇതാ. അക്കാലത്ത് സ്വാമിക്ക് വെറും 8 വയസ്സ് മാത്രമെയുള്ളൂ. പുട്ടപർത്തിയിൽ താമസിക്കുന്ന നനായി അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ, അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ദൃശ്യിലമുണ്ടായിരുന്നു. സുഹൃത്തുക്കളെ വിളിച്ചുകൂടി ദിവസം മുഴുവനും അവരുമൊത്ത് പരദുഷ്ടനം പറയുക. സത്യനാരായണൻ-ബാബു-ഈ നൃന്തര ശ്രദ്ധിച്ചു, അവിടുനിന്ന് ഇതിന്റെ ദോഷവശങ്ങളും അറിയാമായിരുന്നു. അപവാദത്തിൽ മുഴുകുന്നവൻ സ്വയം മടിയനായിത്തീരും, മറ്റൊള്ളവരെ മടിയമാരാക്കുകയും ചെയ്യും. കൊച്ചു സത്യൻ ഇതിനൊരു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിച്ചു! അവിടുന്ന് ഒരു ഗാനം രചിച്ചു, അത് അവിടുത്തെ സുഹൃത്തുക്കളെ എല്ലാവരെയും പരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ആളുകളുടെ ശുഭ്രവട്ടിരുന്ന് പരദുഷ്ടനം ചെയ്യുന്നോൾ, ഈ കുട്ടികൾ അവരുടെ സമീപത്ത് ചെന്ന ഈ ഗാനം പാടും.

ഗാനം ദ്രോതാക്കളെ ആഹാരം ചെയ്യുന്നു, “അല്ലെങ്കിൽ മുതിർന്നവരേ! നിങ്ങളുടെ പെരു മാറ്റം സദാചാരപരമല്ല. നിങ്ങൾ ധർമ്മം പിന്തുടരാതിരുന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തുകൾ നിങ്ങളെ വെറുക്കും! അവർ നിങ്ങളെ വിട്ടുപോവും, അവർ നിങ്ങളെ തല്ലിയെന്നും വരാം!” ഈപ്രകാരമായിരുന്നു ആ പാടിന്റെ അർത്ഥം. ഈ പാട്ട് കേട്ടിട്ട്, പ്രധാന കുറ്റവാളി അസാ സ്ഥനായി. പതിയെ പതിയെ, അവരെല്ലാവരും അതിനു പിന്നിലുള്ള സത്യം ശഹിച്ചു, അവരുടെ രീതികൾ മെച്ചപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി.

സത്യൻ സമാനരീതിയിലുള്ള ധാരാളം കവിതകളും സ്കിറ്റുകളും രചിക്കുകയുണ്ടായി, അതിലോക്കേ സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്ന പോരായ്മകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. കൊച്ചു സത്യൻ രചിച്ച ജനപ്രീതി നേടിയ സ്കിറ്റാണ് ‘ചെപ്പിന്നു ചെസ്താരാ?’. അതിനർത്ഥം, ‘നാം പറയുന്നതുപോലെ പെരുമാറുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും വേണ്ടോ?’ എന്നാണ്.

ഷിർദ്ദി അവതാരത്തിൽനിന്നുള്ള രസകരമായ ഒരു കമ ഇതാ. 1911-ൽ, വമൺഡായി പട്ടേൽ എന്നു പേരുള്ള ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ സായിനാമിന്റെ ഭർഖനത്തിനായി ഷിർദ്ദിക്ക് പോയി, അവൻ അവിട്ടുതെത കൃപ നേടാനായി ആഹ്വാഹിച്ചു. വളരെ പ്രേമത്തോടെ, സായിനാമ് അവനെ ‘ബാബു’ എന്ന അഭിസംഖ്യാധന ചെയ്തു, മറ്റ് ഭക്തരും അവനെ അങ്ങനെ തന്നെ വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവൻ ചെറിയ പ്രായവും വളരുന്ന ശരീരവും കാരണം, ബാബുവിന് അവൻ വിശ്വസ്ത നിയന്ത്രിക്കാനാവുമായിരുന്നില്ല.

ഒരിക്കൽ അനിയന്ത്രിതമായ കഷുത്തപീഡ കൊണ്ട്, അവൻ ഒരു ചാക്ക് പണ്ണസാര യിൽനിന്ന് പകൽ മുഴുവനും പണ്ണസാരയെടുത്ത് തിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവനെ ഈ ദുർഘട്ടത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിന് സഹായിക്കാനായി സർവജനനായ സായി നാമ് അവനോട് ഒരു കമ പറയുകയുണ്ടായി.

സായി പറഞ്ഞു, “എൻ്റെയൊപ്പം ഒരു വ്യക്തി താമസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവന് കഷയ രോഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം രാവിലെ വളരെ നേരത്തെ അവനെ തോൻ വിളിച്ചു നാർത്തി അവന് ഒരു പിടി പണ്ണസാര തിനാൻ കൊടുത്തു, എന്നിട്ടു മുറിയിലിട്ട് പുട്ടി. അവന് ഭാഹിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവൻ മുറിയിൽനിന്ന് പുറത്തിരിഞ്ഞാൻ അവനെ അനുവദിച്ചു, അവന് ഇത്തിരി ആഹാരം നൽകപ്പെട്ടു. ഈ രീതിയിലാണ് അവൻ സൗഖ്യം ലഭിച്ചത്. പണ്ണസാര വേണമെന്ന് ഒരുവൻ കൊതി തോനിയാൽ, അവന്ത് കഴി കരുത്, ഇത്തിരി മാത്രം കഴിക്കണം!”

ബാബുവിന് സ്വന്തം തെറ്റ് മനസ്സിലായി, പദ്ധതിയാര തിനുന്നതിനുള്ള ആർത്ഥിക അവൾ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഒരിക്കൽ ഇതേ ബാബുവിന്, അനിയന്ത്രിതമായ വിശ്വാസകാണ്ട്, ലഡ്യു കഴി കണ്ണമെന്ന് തോന്തി. അതുകൊണ്ട് അവൾ വസുദിയോ എന്നു പേരുള്ള ഒരു സത്രക്കാരനെ സമീപിച്ചു. സായിനാമ്പ് കുറച്ചകലെ നിന്ന് അവനെ കണ്ടിട്ട് അടച്ചാൻഡിച്ചു, “നീ തിനാനാണ് അവിടെ പോകുന്നത്, പക്ഷേ നീ മരിക്കും!”

എന്നാൽ ബാബു അവിടുത്തെ മുന്നറയിപ്പ് അവഗണിച്ചു, സത്രത്തിലേക്ക് ചെന്ന് കടലമാവു കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ മുന്ന് ലഡ്യു കഴിച്ചു. ഇതിന്റെ പരിഞ്ഞപ്പെലം സായിനാമിന്റെ പ്രവചനം പോലെയായിരുന്നു, പിറ്റേനു കാലത്ത്, ബാബുവിന് അതികരിക്കമായ വയറുവേദനയും അതിസാരവും പിടിപെട്ടു വയ്ക്കാതായി. അവസാനം വെകുന്നേരം, സായിനാമ്പ് അവൻ പ്രസാദമായി ബർഹി കൊടുത്തയച്ചു, അവൻ ആരോഗ്യനില മെച്ചമായി.

പതുക്കൈ പതുക്കൈ, സായിനാമിന്റെ പ്രേമപൂർവ്വമുള്ള മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശം കൊണ്ട്, അവൻ അവൻ അമിതഭക്ഷണശീലതയെ മറികടക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

സായി രാം! നമുക്ക് വീണ്ടും കാണാം!

(തുടരും)

പ്രധാ. അനിൽകുമാർ കാമരാജ്യ
(പരിഭാഷ: എ.ഓ.എൻ. വിനോദകുമാർ)